

A close-up portrait of Philippe Gelaude van DGZ, a man with dark hair and a beard, smiling slightly. He is wearing a dark t-shirt. The background is a blurred outdoor event with other people and a building with large windows.

PHILIPPE GELAUDE VAN DGZ HEEFT
VERTROUWEN IN DE SECTOR

Bioveiligheid volgens Philippe

“Bioveiligheid is niet alles of niets, het is risicobeperking. Je tracht ziekten te voorkomen, en op een zo goed mogelijke manier het dierenwelzijn te verhogen. Voorkomen dat dieren ziek worden en doodgaan, is vanzelfsprekend goed voor het dierenwelzijn. Dat is ook goed voor het produceren. Een ziek dier zal nooit produceren wat een gezond dier kan, want een zieke kip steekt meer energie in de afweer. En bioveiligheid is niet duur. Het is maar een kwestie van perceptie. In het begin kost het meer tijd, maar zodra het een gewoonte is, dan wordt het een logisch onderdeel.”

“We mogen
best het
positieve
benadrukken”

Hij spreekt over braadkippen, staalnames en vuile en propere zones. De taal van Vlaming Philippe Gelaude mag dan iets anders zijn, maar zijn visie op diergezondheid is dezelfde als bij ons in Nederland. De pluimveedierenarts bij Diergezondheidszorg Vlaanderen (DGZ) ziet een toekomst van samenwerken. “Als sector hebben we een gedeelde verantwoordelijkheid voor de diergezondheid.”

Philippe sprak tijdens Het Pluimveesymposium op 26 mei tweemaal. Over biosecurity of *bioveiligheid* en tijdens de speciale dierenartsensessie over serologie, getiteld ‘Bloedserieus’. Net als bij GD, is DGZ namelijk een organisatie waar gewerkt wordt aan diergezondheid. “DGZ is opgericht voor en door veehouders”, zegt Philippe. Vandaar dat DGZ al van oudsher in nauw contact staat met de sector. Niet voor niets ziet DGZ het als zijn missie om een brugfunctie te vormen tussen veehouder en overheid, en het versterken en ondersteunen van partnership tussen veehouder en dierenarts.

België versus Nederland

Veel verschillen zijn er niet tussen België en Nederland, zegt Philippe. “Net als bij jullie is er een variatie aan veehouders. De proactieve en de wat meer conservatieve. Bij ons zijn er nieuwe bedrijven die technologisch vooroplopen en bedrijven die het doen zoals ze het altijd hebben gedaan.” Daar is niets mis mee, benadrukt Philippe. “Maar de tijd gaat ook vooruit.” Hoewel hij niet vaak op Nederlandse bedrijven is geweest, denkt hij dat het waarschijnlijk in Nederland niet veel anders is. “Overal is groei en variatie.”

Net als GD doet DGZ aan twee soorten monitoring, namelijk actieve en passieve (bij GD reactief). Jaarlijkse monsternames horen bij de actieve vorm. “Bij de passieve monitoring moet er verder onderzoek gebeuren als er sterke afwijkingen van sterftepercentage, legpercentage of voer- en waterconsumptie optreden of als er ziekte tekens zijn die kunnen wijzen op vogelgriep. De dierenarts is verplicht dit te melden aan het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV). De dierenarts kan cloaca- of tracheaswabs voor een PCR-test aan DGZ bezorgen of DGZ voert een *autopsie* (sectie, red.) uit in het kader van verhoogde waakzaamheid.”

Voorlichting, preventie en bioveiligheid

De belangrijkste manieren om vogelgriep, en eigenlijk alle ziekten te voorkomen, blijven volgens Philippe voorlichting, preventieve maatregelen en verhoogde bioveiligheid. “Vooral bij de toegang van mensen op het bedrijf. Denk dan aan specifieke bedrijfskleding en schoeisel, een hygiënesluis en het creëren van een vuile en *propere zone*.” Managementmaatregelen dus, en niet alleen voor buitenstaanders, maar ook voor de pluim-

“Zelfs al ben je perfect met de bioveiligheid, dan is er nog steeds een risico”

veehouder zelf. “Het is belangrijk dat hij ze zelf ook toepast, anders heeft het geen zin. Iedereen die buiten de stal komt kan wat meenemen. Het helpt om de bioveiligheid zoveel mogelijk te optimaliseren, maar zelfs al ben je perfect met de bioveiligheid, dan is er nog steeds een risico. Het gaat erom dat je dat risico tracht te beheersen, dat je waakzaam bent en de dierenarts contacteert als je vermoedt dat er iets aan de hand is. Dat geldt natuurlijk niet alleen voor vogelgriep, maar ook voor andere aandoeningen, zoals salmonella.”

Gedeelde verantwoordelijkheid

Iedereen moet z'n steentje bijdragen aan de preventie van ziekten, vindt Philippe. “We hebben als sector een gedeelde verantwoordelijkheid, het heeft geen zin als de één het wel doet en de ander het erbij laat zitten.” En niet alleen voor het eigen bedrijf of zelfs de sector. “Ook voor de volksgezondheid. Want we moeten ons ook realiseren dat we voedsel produceren, dat veilig moet blijven om te consumeren.” En als de sector dat doet, dan zal het zich alleen maar terugbetalen in vertrouwen, denkt de dierenarts. “Met het terugdringen van het antibioticumgebruik laten we al zien dat we de goede kant op gaan. We mogen best het positieve benadrukken, dat we effectief ons best doen om te voldoen aan de verwachtingen van de consument. Dat kan alleen maar ten goede komen aan het imago van de sector.”

Verwachtingen consument

Wat betreft de toekomst is Philippe positief. “Ik geloof wel dat de pluimveesector een stabiele sector zal zijn. Nu trachten we te voldoen aan de verwachtingen van de consument, maar ook om het vertrouwen van die consument te behouden. We hebben al een positieve evolutie ondergaan, door meer te focussen op management en voer. Uiteraard moeten we verantwoord omgaan met antibiotica. Dat de groeipromotoren er volledig uit zijn gegaan hebben we goed opgevangen. Maar het is een uitdaging.”